

N:o 19.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 April 1876, kl. 11 f. m.

*Första Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 11,
med anledning af väckt fråga om befrielse från utgif-
vande af ersättning för i Norge lemnad sjukvård åt
medellös svensk undersåte.*

Sedan med anledning af Herr *A. W. Westerdals* inom Andra Kam-
maren väckta motion, N:o 164, innefattande det förslag: »att Riksdagen
ville i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes utfärda
författning derom, att all kostnad för tillfällig sjukvård, som medellös
svensk undersåte erhåller å sjukvårdsinrättning i Norge, skall af stats-
kassan gäldas, samt till nästa Riksdag göra den framställning, som deraf
torde föranledas», bemålde Kammares Tredje Tillfälliga Utskott i ut-
låtande N:o 8 — under åberopande deraf att, sedan Riksdagen i under-
dånig skrifvelse den 15 Maj 1872 af anförda orsaker, hos Kongl. Maj:t
anhållit om sådan förändring af eller tillägg till bestämmelserna uti Kongl.
förordningen den 15 Februari 1855, att svenskt fattigvårdssamhälles skyl-
dighet att godtgöra norska statskassan förskjuten ersättning för tillfällig
fattigvård och sjukvård, lemnad någon samhällets medlem i Norge, ej måtte
blifva vidsträcktare än om vården lemnats inom annat svenskt fattigvårds-
samhälle, Kongl. Maj:t med anledning deraf uti skrifvelse till Kammar-
rätten den 29 November 1872 förklarar, att i fråga om skyldighet att
gälda norskt fattigvårdssamhälles kostnad för tillfälligt lemnad fattigvård
eller sjukvård åt svensk undersåte i de fall, då denna kostnad icke godt-
gjorts af de särskilda medel, som till användande under vissa förhållanden
vore för sådant ändamål norska regeringen anvisade, utan blifvit af norska
statskassan i förskott erlagd och för dennas räkning, med iakttagande af
stadgandena i ofvanberörda Kongl. förordning, af svenskt fattigvårds-
samhälle återfordrats, sistnämnda fattigvårdssamhälles ersättningskyldig-

Bih. till Riksd. Prot. 1876. 8 Saml. 2 Afd. 1 Banā. 13 Häft.

het, tillika med de omständigheter, under hvilka den återfordrade kostnaden tillkommit, skall bedömas efter de för fattigvården här i riket gällande författningar, — hemställt att, då Kongl. Maj:ts nyssberörda nådiga skrifvelse syntes Utskottet icke hafva befordrat hvad Riksdagen med sin underdåniga skrifvelse åsyftat, Herr Westerdals motion måtte af Riksdagen bifallas; så har Andra Kammaren godkänt Utskottets berörda utlåtande.

Första Kammaren har, efter erhållen del af Medkammarens nämnda beslut, öfverlemnadt ärendet till Utskottet för ytterligare utredning.

Vid behandling af denna fråga har hos Utskottet kommit i betraktande: att sedan med anledning af Riksdagens ofvan omförmälda framställning, Kongl. Maj:t den 29 November 1872 meddelat det nådiga beslut, att frågor af meranämnda beskaffenhet skola bedömas efter de för fattigvården här i riket gällande författningar, förändrade förhållanden icke inträdt: att en sådan föreskrift, som motionären föreslagit, eller att »all kostnad för tillfällig sjukvård, som medellös svensk undersåte erhåller å sjukvårdsinrättning i Norge, skall af statskassan gäldas», skulle sträcka sig utöfver hvad Riksdagen i dess underdåniga skrifvelse den 29 November begärt; att enär kommun enligt gällande författningar är skyldig bekosta ej blott den sjukvård medellös medlem åtnjuter vid sjukvårdsinrättning inom eget län utan ock i vissa fall den som lemnas inom annat lasarets distrikt, skulle ett fullständigt fritagande från förbindelsen att ersätta kostnaden för sjukvård, hvilken sådan person erhöle inom Norge, icke åstadkomma likhet i afseende å den sjukvård som tillgodonjöttes inom båda länderna, utan bereda kommunen fördel i händelse sjukvården var lemnad vid sjukvårdsinrättning inom Norge; och slutligen att en sådan förmån, som företrädesvis skulle tillgodokomma de Norge närbelägna provinser eller de kommuner inom dem, från hvilka arbetare mera allmänt söka arbete inom Norge, vore så mycket mindre lämplig som en sådan rättighet möjligen någon gång skulle kunna missbrukas för att undgå ansvarighet för sjukvårdskostnad inom eget land.

Vid öfvervägande häraf har Utskottet ansett sig böra tillstyrka Kammaren,

att icke biträda Andra Kammarens ifrågavarande beslut.

Stockholm den 21 April 1876.

På Utskottets vägnar:

O. E. L. DAHM.